

VETERINÀRIA

La Pesta Porquina Africana entra a la UE i Rússia tanca les fronteres

Prenen possessió els nous delegats del COVIB a les Pitiüses
Organitzat un curs de ferramenta ortopèdica i terapèutica
Semilla: Característiques generals de la malaltia d'Aujeszky

Jaime Reina

editorial

sumari

- Avepa: Anestèsia • Dermatologia • Cursos Menorca 4
- H³ de la Veterinària: Capítol 18 5
- VSF: Trobada Mestres escoles rurals 6
- Portada: La Pesta Porquina Africana, a la UE 7
- Perfil col·legial: Miquel Ballester Rigo 10
- Actualitat: Nous delegats Eivissa • Conveni CACV 11
- Actualitat: Curs de ferramenta ortopèdica 12
- Actualitat: Curs d'exportació d'animals • 13
Acte benèfic Esportes
- Actualitat: Seminari nutrició ortomolecular • 14
Jornada residus
- Actualitat: Conveni amb Bufet Antonio Font • 15
Obituari
- Actualitat: Llei Agrària de les IB • Art al COVIB 16
- Cas clínic • Altes i baixes 17
- Els nostres centres veterinaris: 18
Clínica Veterinària Cas Català
- Assessoria Jurídica 20
- Col·lectiu de Jubilats 21
- Cas clínic: Resolució 22
- SEMILLA: La malaltia d'Aujeszky 23

L'activitat que no atura

Aquest darrer ha estat un trimestre amb molta activitat en tots els àmbits a nivell col·legial. La nova junta de govern ha començat a treballar de bon de veres just abans de l'època estival quan, ja se sap, la gent tracta de desconnectar del trasbals de l'activitat diària.

Els nous membres de la Junta han 'debutat' amb molta il·lusió i seriositat en els seus nous comesos, fent molt més senzill i imperceptible el trànsit d'un equip a l'altre. Hi ha hagut canvis a la delegació d'Eivissa, on Joan Riera ha deixat de ser el responsable col·legial després d'un grapat d'anys en els quals ha desenvolupat una tasca impecable i mai suficientment agraïda. La saba nova la componen Jordi Masip, Iolanda Méndez i José Méndez, als quals els hi desitgem una molt bona feina al capdavant de la delegació pitiusa. Per altra banda, el Col·legi ha signat sengles acords de col·laboració amb el Consell Andalús de Col·legis Veterinaris (CACV) i el Bufet Antonio Font per, respectivament, adoptar un sistema informàtic que permetrà optimitzar la gestió del RIACIB, i millorar les condicions i els serveis jurídics que ens ofereix el despatx d'advocats a Col·legi i col·legiats des de fa alguns anys.

No ens hem lliurat tampoc de les males notícies i ens han deixat quatre col·legiats: tres veterinaris jubilats com Antoni Perelló, Antoni Obrador i Guillem Carbonell, i una excel·lent professional i companya com Maria José Pourtau, que morí després d'una llarga malaltia. Des d'aquí enviam les condolències de tot el col·lectiu a les seves famílies i amatsats.

S'han produït altres moltes notícies. Bones i no tant. Locals i foranes. Hem sabut per exemple de la preparació d'una Llei Agrària per part del Govern balear, una Llei que és reclamada pel sector primari des de fa molts d'anys i que es veu amb bons ulls per part del col·lectiu veterinari per tot allò que pot aportar a la nostra malmesa pagesia... sempre i quan es compleixin amb una sèrie de requisits sanitaris i de benestar que el COVIB sol·licitarà. Se'ns presentà un esborrany i actualment el projecte està en fase de desenvolupament. En tindrem notícies prest. També hi ha hagut novetats més desencisadores, com l'aparició dels primers casos de Pesta Porquina Africana (PPA) a la Unió Europea (dos en concret), un assumpte sanitari d'especial importància al qual li dedicam l'article de portada de la revista i que ha acabat derivant en una crisi política i econòmica que està afectant a la indústria càrnia espanyola i europea. Una mostra més del que sempre hem mantingut des d'aquesta tribuna: des del punt de vista sanitari cal seguir atents a tot quant succeeix en aquest món global. Per un petit esforç que no es faci hi ha massa a perdre.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom).

Consell editorial: Jesús Martínez, Lluís Riera, Jorge Cañellas, Marc Sánchez, Tomeu Martí i Ivan Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina.

Publicitat: COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Jornada d'actualització en anestèsia i analgèsia

El doctor en Veterinària Eliseo Belda reuneix més de 50 clínics a l'Hotel Valparaíso de Palma

El passat 31 de maig se celebrà a l'Hotel Valparaíso de Palma la jornada d'actualització en anestèsia i analgèsia emmarcada dins el cicle de formació continuada d'AVEPA. La xerrada va córrer a càrrec del doctor en Veterinària Eliseo Belda, membre de diferents grups d'especialistes en anestèsia a nivell europeu, professor de la Universitat de Múrcia i membre del Servei d'Anestesiologia de l'Hospital Clínic Veterinari de la Universitat de Múrcia.

Es recordà la importància que té l'anestèsia en molts procediments clínics com

cirurgies i mètodes diagnòstics, així com la correcta selecció de fàrmacs i tècniques per garantir la seguretat del pacient. Es repassaren els punts que tot veterinari ha de tenir en compte abans d'aplicar l'anestèsia, els diferents anestèsics i analgèsics que es poden triar per a la inducció i el manteniment o les diferents formes de planificar l'anestèsia postoperatoria. Finalment, el ponent revisà els accidents més comuns que pot provocar el procediment i els tractaments més eficaços per evitar o combatre aquestes complicacions.

Revisió de la pruija en clínica diària

Jornada pràctica sobre dermatologia, dins el programa de Formació Continuada d'AVEPA

4

Maite Verde, llicenciada i doctora en Veterinària per la Universitat de Saragossa, plantejà el passat 29 de març a Palma una jornada de 4 hores amb moltes referències pràctiques als problemes de pell més comuns que se donen en la consulta veterinària.

L'exposició se centrà en bona mesura en el diagnòstic de la pruija, una de les principals preocupacions que tenen els propietaris d'animals de companyia, i en

les possibilitats terapèutiques que existeixen, així com les darreres novetats per controlar-la. Es reflexionà també sobre el diagnòstic i el tractament de les al·lèrgies canines, i s'abordaren les diferents maneres d'obtenir el màxim rendiment dels actuals coneixements i possibilitats de les proves diagnòstiques encaminades a confirmar/descartar causes parasitàries, així com l'anàlisi dels fàrmacs més útils en el seu control.

Seminari d'anestèsia a Menorca

La vocalia balear d'AVEPA organitzà a Menorca en col·laboració amb el COVIB un seminari d'anestèsia, que va córrer a càrrec de Maria Amengual i que reuní a l'Hotel Capri de Maó, un grup de manescals clínics de l'illa. Es parlà de dolor, maneig i nous fàrmacs en analgèsia, es posaren exemples de monitorització bàsica (pulsioxímetre, ECG, gasos...), complicacions analgèsiques en el postoperatori i en la dar-

rera part de la jornada s'il·lustrà tot plegat amb diversos casos clínics.

Traumatologia

Així mateix, dia 17 de maig, va tenir lloc el mateix Hotel Capri el Seminari de Traumatologia, organitzat per la vocalia balear d'AVEPA i el COVIB, en el qual el ponent, Cristóbal Frías, abordà el diagnòstic de coixeses amb l'ajuda de casos clínics variats.

Capítulo 18. Inicios de la inspección de las carnes para consumo humano en España (I)

Como indicaba en uno de mis escritos anteriores, parece que ya en la Baja Edad Media, (s.XI a XV) los gremios profesionales de las principales ciudades de la Europa Central fueron los impulsores y responsables de la regulación del comercio, especialmente los carniceros, pescaderos y panaderos, que propusieron y promulgaron normas y reglamentos para impedir la adulteración de los alimentos y su comercio en mal estado, siendo, en la ciudad alemana de Augsburgo en 1276, cuando se dispuso a instancias de los gremios profesionales de carniceros, que el sacrificio de animales para consumo de la población debía llevarse a cabo en mataderos públicos.⁽¹⁾

Hasta mediados del siglo XIX, en España, prácticamente todo lo relacionado con el control y vigilancia de los alimentos estaba encomendado a los Ayuntamientos y su cumplimiento era responsabilidad de funcionarios, que recibían distintas titulaciones según la región: Veedores, fieles, revisores, visuradores, etc., debiendo destacar que en el área mediterránea, como fue el caso concreto del Reino de Mallorca y con misiones más amplias que las antes mencionadas, se dio la importante presencia del “Mostassaf”, personaje que por su interés merece una mención en capítulo aparte.

La primera vez que tenemos constancia del uso del término “veedor” se da en las ordenanzas de la Ciudad de Sigüenza, dictadas en 1484 por el entonces provisor de aquel Cabildo y más tarde Cardenal Cisneros. Se establecieron dos *veedores* y dos *proveedores* para el control de carnes, pescados y demás alimentos. Los dos *veedores* verificaban la calidad e higiene de los alimentos y los dos *proveedores* establecían el precio que debía figurar en unas tablillas a la puerta del establecimiento.⁽²⁾

Casi un siglo y medio más tarde, en 1620, el Real y Superior Consejo de Castilla publicaba sobre esta materia las instrucciones por las que se debían de regir las actividades de los *veedores* y *fieles* jurados encargados de las inspec-

ciones de las carnes, normas que fueron ratificadas de nuevo en los años 1726 y 1772.⁽³⁾

En 1796, una Real Cédula de Carlos IV, Apartados 6 y 7 de la Ley V, título XL del libro VII, de fecha 15 de noviembre, no sólo se preocupa de la higiene de los alimentos y de los locales den los que se preparan y expenden, sino también de las atribuciones de qué disponen los encargados de llevar a cabo su inspección.⁽⁴⁾

Por los datos que figuran en gran parte de los trabajos publicados sobre esta materia, la inspección empírica del ganado sacrificado se realizaba en locales habilitados, carnicerías “de sacrificio”, como se denominaban para diferenciarlas de las de venta, o en casas-matadero, nombre con el que se conocía también a los mataderos. Estas carnes, una vez dispuestas para la venta en las carnicerías autorizadas, podían también ser inspeccionadas durante su exposición para la venta.

Finalmente, en 1807 (Orden de 3 de febrero), se declara obligatorio el sacrificio de los animales de renta en los mataderos y que sus carnes sean sometidas a inspección, criterio éste que se ratificó el 20 de enero de 1834 sin referencia alguna a los veterinarios, cuya primera promoción había salido de la Escuela de Madrid en 1797.⁽⁵⁾

Esta inspección se venía efectuando desde hacía siglos, por “*fieles o veedores*” de los mercados, representantes de la autoridad municipal, sin estudios especializados, pero que disponían, en general, de una notable y efectiva autoridad.

El insigne veterinario español Juan Morcillo y Olalla, pionero de la Inspección científica de Mataderos y Mercados en España, en su estudio histórico sobre este tema, titulado “*Investigaciones sobre la antigüedad de la inspección de los Mataderos en España*”, (Vitoria 1897) ratifica que “... a mediados del siglo XVIII había en los mataderos personas encargadas de vigilar el estado de salud de las reses que se sacrificaban con destino al consumo, a los que se denominaba *revisores en unos lugares* y *veedores en la mayo-*

ría. Este personal era elegido entre los carniceros, recayendo la elección generalmente en el más antiguo”.

En Baleares era ya frecuente en el siglo XVIII la contratación de “*veedores*” para estos cometidos, tanto en la fase previa a la entrada en el matadero como para la inspección de carnes, una vez sacrificado el ganado. En los Archivos Municipales del Ayuntamiento de Palma se encuentra ya un contrato de trabajo del año 1724. La denominación que se daba en aquel momento a este cometido era la de “*visurador*” de ganado, término probablemente derivado del italiano “*visurare*” (inspeccionar), y que en España se describe como “*examen y observación atentos y cuidadosos para hacer una comprobación*”.

(1) Amaro López, Manuel A. Higiene, Inspección y Control de los alimentos. Facultad Veterinaria de Córdoba.

(2) y (4) Jerónimo Estévez, José. Defensa del consumidor en materia de alimentos. Granada. Discurso entrada en Real Academia de Ciencias Veterinarias de Andalucía Oriental. pp. 16 y 19. 1989

(3) y (5) Saiz Moreno, Laureano. Aportaciones a la historiografía de la Veterinaria de Salud Pública. Temas de Historia de la Veterinaria. Universidad de Murcia. pp. 107 y 112. 2000.

II trobada de mestres d'escoles rurals

Alimentació: un punt i apart per a VSF Illes Balears

Més d'un centenar de mestres i de membres de col·lectius de l'entorn educatiu ens reunirem a Valldoreix els dies 30 de maig i 1 de juny amb l'objectiu d'intercanviar experiències sobre l'educació en valors al món rural. Compartir projectes i aprenentatges sobre iniciatives educatives que hagin treballat al llarg d'aquest curs escolar la temàtica de la sobirania alimentària i sobretot generar una xarxa d'intercanvi i col·laboració entre centres educatius que vulguin treballar per un món rural viu, van ser les màximes al llarg de tota la trobada, si més no han estat les que han marcat l'evolució del programa Alimentació que duim desenvolupant ja fa quatre anys.

Des de VSF Justícia Alimentària Global entenem que l'educació és un pilar fonamental per a la transformació cap a una societat més justa i solidària. Una societat que promogui un canvi en el model de producció, distribució i consum d'aliments per a que aquest model no generi pobresa i exclusió, i sigui respectuós amb el medi ambient i la nostra salut.

La II trobada es va inaugurar el dissabte 31 de maig, amb la presència de la presidenta de VSF, Aurora Carmona, qui donà la benvinguda a totes les assistents. Després vam comptar amb les intervencions de Susana Herrada Cortés, vocal d'Educació, participació ciutadana i serveis interns de l'EMD de Valldoreix, Pilar Debén, cap del servei d'Educació per al Desenvolupament de l'AECID (Agencia Española de Cooperación Internacional de Desarrollo) i amb Clara Caso, directora del CEIP Jaume Ferran Clua, escola que va acollir la trobada. Seguidament va haver la ponència sobre educació i gènere en la sobirania alimentària, duta a terme per Lúcia Gutiérrez Cortés, destacant la importància del paper de la dona a l'entorn rural, i fent recomanacions per a poder treballar a les aules aquesta temàtica.

Posteriorment es van organitzar un seguit de taules simultànies d'experiències on les escoles van poder compartir els seus projectes. Cada una d'elles referia a un tema relacionat amb: Entorn educatiu (experiències on han participat diferents agents de la comunitat educativa); Sense fronteres (experiències d'altres països);

Permacultura i hort escolar (experiències relacionades amb l'hort escolar); El nostre pa de cada dia (referida a l'alimentació saludable i accions per a treballar aquesta temàtica); El quotidià i les emocions (per a presentar projectes de pedagogia del disseny i habilitats socials).

A aquesta jornada a més també vam poder conèixer el treball que s'ha dut a terme amb la revisió de llibres de text de primària sota la visió de la sobirania alimentària. També gaudírem amb la presència de Clara Luz García, dona maia quitxé de la Xarxa per la sobirania alimentària de Guatemala (Redsag), qui explicà la seva trajectòria en la feina que

Justícia Alimentària Global, té com objectiu incrementar la consciència social sobre la importància de la producció i el consum d'aliments dins la comunitat escolar i ho fa involucrant també la resta de la comunitat.

Per part de la nostra delegació hi van participar una vintena de persones en representació de sis centres de Mallorca i quatre de Menorca, a més de poder participar de les taules d'experiències compartint un projecte basat en la tasca feta sobre la contrapublicitat com a eina per a conscienciar els nostres infants sobre l'alimentació saludable, i també amb una iniciativa pilot que s'està duent a terme al IES Santanyí sobre permacultura.

Foto cedida per VSF

duen a terme i de lluita per mantenir els seus drets. I ja per acabar el dissabte es va presentar la Guia Didàctica d'Alimentació que recull un resum de dinàmiques organitzades en diferents temàtiques per a poder treballar a les aules.

El diumenge la jornada va estar dedicada a participar d'una sortida organitzada per la Xarxa d'Educació per la Sostenibilitat al llarg de la Vida (ESLV) de Sant Cugat del Vallès, dinamitzada per l'Agenda 21 escolar de l'Ajuntament de Sant Cugat. Dos dels centres que participen en aquesta xarxa explicaren el treball que duen a terme, aprofitant la visita a la finca de producció agroecològica Can Monmany, a Valldoreix. La gran majoria de les participants en aquesta trobada formen part de la xarxa Alimentación des de fa tres anys. Aquesta xarxa, impulsada per l'ONG VSF

Amb aquesta trobada conclou un dels programes més ambiciosos d'educació per al desenvolupament que com a entitat hem liderat arreu de l'estat. Com a ONG hem pogut tenir la sort de compartir amb un centenar de mestres, tres cursos escolars, amb milers d'activitats relacionades totes elles amb el concepte de la Sobirania alimentària.

Des d'aquí vull agrair a totes aquelles persones que m'han acompanyat al llarg d'aquests anys, fent d'Alimentació una manera més d'entendre la vida, una manera més d'entendre l'educació. A totes elles moltes gràcies, sense vosaltres no hagués estat possible.

Maria Perelló
Coordinadora d'activitats
de VSF Illes Balears

La PPA entra a la UE i trasbalsa la indústria ramadera europea

Lituània i Polònia es convertiren a començaments d'enguany en els dos primers països de la UE afectats per la Pesta Porcina Africana procedent dels focus de l'est d'Europa; Ambdós casos s'han originat a partir d'animals silvestres; Rússia tancà fronteres

7

El passat mes de febrer se notificà per primera vegada la presència de Pesta Porcina Africana (PPA) en dos països de la Unió Europea: Lituània i Polònia. D'ençà de l'entrada de la PPA a l'est d'Europa, l'any 2007, la malaltia havia seguit un avançament constant, ampliant la seva difusió per diferents zones, i, evidentment suposant un risc potencial per a la indústria porquina de la Unió Europea, un extrem que lamentablement s'ha confirmat en aquests darrers mesos.

Escriu el professor José Manuel Sánchez-Vizcaíno, catedràtic de Sanitat Animal de la Universitat Complutense de

Madrid i un dels grans experts europeus sobre la matèria, que en el decurs dels primers anys, la PPA romangué reclosa a la regió del Caucas, afectant Armènia, Azerbaidjan i el sud de Rússia. No obstant, alerta Sánchez-Vizcaíno, des de l'estiu de 2011 els focus es convertiren en freqüents a la regió central de Rússia, on la malaltia es troba present de forma endèmica, afectant tant a porcs domèstics com silvestres. Després d'establir-se en aquesta àrea, la PPA seguí la seva expansió cap a l'oest, arribat fins Ucraïna i Bielorússia, on se notificaren sengles focus en els anys 2012 i 2013, respectivament. Cal tenir en

Des de 2007, la malaltia havia avançat constantment, ampliant la seva difusió i suposant un risc potencial per a la indústria porquina de la Unió Europea

compte que xerram d'una zona molt propera a la frontera amb la Unió Europea, sols a una trentena de quilòmetres de distància, amb el que la preocupació que hi havia en el si de les autoritats sanitàries de la institució comunitària incrementà de manera notable. Així ho deixa palès el professor Sánchez-Vizcaíno en assegurar que aquests dos focus provocaren una autèntica alarma en la UE, "que temia una possible entrada de la malaltia, tal i com ha acabat ocorrent".

Els fets

El 24 de gener es notificaren a l'OIE la mort de dos senglars a Lituània amb PPA, localitzats a escassos 15 quilòmetres de la frontera amb Bielorússia. El laboratori va confirmar la presència del virus mitjançant PCR. Posteriorment, el 17 de febrer es certificà la mort d'un altre seglar a Polònia, localitzat a tan sols 900 metres de la frontera amb Bielorússia, positiu també mitjançant PCR a la PPA. Es convertiren així en els dos primers països de la UE afectats per la malaltia a partir dels focus de l'est d'Europa. En ambdós casos, l'entrada de la malaltia es va produir a partir d'animals silvestres, el que destaca el paper que poden tenir aquests animals en la difusió del virus en condicions favorables. Sánchez-Vizcaíno destaca que el fet que la infecció hagi arribat a les portes de la UE per mitjà de vida silvestre no fa més que confirmar

l'absència d'eficàcia en les mesures de control de les zones afectades i la potencial presència del virus en regions molt més àmplies del que s'havia notificat oficialment.

Reaccions de la UE i Rússia

La Unió Europea no es torbà gaire en reaccionar i ho féu criticant la postura de Rússia en tot el procés. En aquest sentit, el comissari de Salut de la UE, Tonio Borg, manifestà que "segons evidències científiques", els casos estaven vinculats a "intents fallits" de controlar la presència perllongada de la malaltia a les regions occidentals de Rússia, lamentant que el govern rus no proporcionés en cap moment cap informació o evidència sobre les mesures adoptades per contenir qualsevol risc de propagació de la malaltia a la Unió.

Per la seva part, Rússia actuà sense contemplacions i tancà fronteres, prohibint la importació de carn de porc des de tota la Unió Europea i provocant importants pèrdues econòmiques en el sector agrari europeu. Segons recolliren diversos medis, l'Agència Russa de Control Veterinari i Fitosanitari (Rosseljoznadzor) informà de que la decisió afectava tant a la matèria primera com als seus derivats i que únicament se permetia l'arribada de produccions sotmeses a extensius tractaments tèrmics i acompanyades de les corresponents garanties dels òrgans de control

veterinari comunitaris. Així, les autoritats russes preveien un embargament de varis mesos, fins que la UE definís les zones segures sense agents biològics de la pesta porquina i preparés els corresponents certificats de qualitat. Diferents veus s'aixecaren aleshores defensant la mesura, provocada per la no existència de medis eficaços per prevenir la PPA i la prohibició d'un tractament. La UE, per la seva banda, criticà que Rússia no volgués escoltar els intents de mantenir converses a nivell oficial per part de la UE.

Mentre Rússia i la UE s'ataquen, la mesura de tancar fronteres ha copejat la indústria càrnia europea. Espanya exportà l'any passat un total de 637.613 tones de porqui

Denúncia davant l'OMC

En aquest temps, no sols no s'ha arreglat l'assumpte sinó que s'ha 'embrutat' més. El passat 8 d'abril la Comissió Europea incoà un procediment a la Organització Mundial del Comerç (OMC) en contra del vet rus damunt les importacions procedents de la UE. Després d'infructuoses negociacions amb Moscou, que a més es negava a realitzar els controls que ella mateixa reclama, la Comissió decidí acudir als procediments de solució de diferències de l'OMC sol·licitant consultes formals amb Rússia. El comissari d'Agricultura, Dacian Ciolos, alegava que no existia "cap motiu" per mantenir el vet a la importació de porquí europeu. I mentrestant, la Unió assisteix a l'enfonsament del negoci de l'exportació per la paralització de l'activitat en una quarta part del seu mercat (composat per Rússia, Bielorússia i Kazajistan). La situació a Espanya és similar i és que segons les dades de l'ICEX (Institut de Comerç Exterior), Rússia és per darrere de la UE i els Estats Units, el tercer major mercat internacional per a les exportacions de productes alimentaris espanyols. La indústria càrnia hi 'col·loca' partides per valor de

328 milions d'euros anuals. Des de l'ICEX temen que la denúncia de la UE davant l'OMC "provoqui just l'efecte contrari i Moscou endureixi les restriccions". Miguel Huerta, secretari general de l'Associació nacional d'Indústries de la Carn (ANICE), ha dit, per la seva banda, que "una guerra comercial amb Rússia pot tenir un efecte molt negatiu per a la indústria càrnia espanyola, fins el punt de que no es descarta que varies granges acabin per tancar".

Espanya va exportar el passat any 637.613 tones de porcí, gairebé un 8% menys que el 2012, i, a més, Rússia és un dels grans mercats de carn fresca, despullles i transformats, tant de blanc com d'ibèric, comprant al voltant de 90.000 tones anuals a les empreses espanyoles. Catalunya, Aragó i Castella i Lleó amb 6,6, 6,0 i 3,1 milions de caps, respectivament, són les tres comunitats amb el major cens de porcí blanc, porcs d'engreix i garrins, acaparant el 64% de la cabanya nacional, segons les últimes dades oficials publicades pel Ministeri d'Agricultura.

El problema, tant des de la seva vessant sanitària, amb nous casos detectats per maig, com econòmica, amb la continuació del bloqueig, sembla lluny de tenir solució i va ser tractat en profunditat a finals de maig en el marc de l'Assemblea General de l'Organització Mundial de la Sanitat Animal (OIE), una trobada que comptà amb la participació de 190 països d'arreu del món.

El risc emergent procedent de l'est d'Europa*

El Centre VISAVET i Laboratori OIE de Referència per a la PPA de la Universitat Complutense de Madrid publicava a finals de l'any 2012 un clarificador assaig signat per Lina Mur i José Manuel Sánchez-Vizcaíno en el qual s'expliquen les possibles vies d'entrada de la malaltia en el marc dels països lliures. En opinió dels autors, la PPA és una de les malalties infeccioses més complexes de totes aquelles quantes afecten el ramat. Malgrat ser considerada exòtica, no és nova la presència del virus (VPPA) en el continent, ja que des de 1970 fins a la meitat dels anys 90, el VPPAS s'establí a la península ibèrica i des de 1978 l'illa italiana de Sardenya és endèmica per a la malaltia. No obstant, al llarg de les darreres dècades la PPA ha estat absent a Europa (tret de Sardenya) fins l'arribada del virus a les costes de Geòrgia, l'any 2007, on quedà i provocà nombroses pèrdues econòmiques i afectant el ramat de cinc països expandint-se cap a Nord i Oest. Aquesta difusió descontrolada, que s'incrementà per 2011 i 2012, suposava un risc molt seriós per a l'entrada del virus a països veïnats i, per tant, a Europa.

L'assaig de Mur i Sánchez-Vizcaíno incidia en les tres possibles vies d'entra-

da del VPPA en països lliures: "La primera inclou les importacions il·legals d'animals, i sobretot de la carn i productes derivats, on el VPPA sobreviu per llargs períodes de temps. A pesar de que l'alimentació amb residus està prohibida a la UE, aquests productes importats il·legalment (...) podrien ser emprats per a l'alimentació de porcs, desencadenant la infecció en animals susceptibles. La segona via la constitueixen els transports contaminats. Aquests mateixos, si a la seva tornada al país d'origen no han sigut degudament desinfectats, suposen també un risc per a l'entrada de PPA (...). La tercera via, més complicada de controlar, és el moviment natural dels senglars, que no entenen de barreres així que el seu estat sanitari i comportament ha d'estar sempre monitoritzat per conèixer el risc derivat". L'assaig alertava que "la presència d'aquestes possibles vies d'entrada, afegida a la situació de falta de control de la malaltia en territori rus i altres països transcaucàsics, suposa un risc real per als països lliures (...). La detecció ràpida en camp, comptar amb un diagnòstic laboratorial adequat i un pla de contingència actualitzat són els trets essencials per controlar eficaçment la malaltia i reduir les seves negatives conseqüències".

* Bibliografia: J.M. Sánchez-Vizcaíno i Lina Mur: VISAVET, Centre VISAVET i Departament de Sanitat Animal. Laboratori de Referència de la OIE per a PPA Universitat Complutense de Madrid.

Miquel Ballester Rigo

Cronista del desenvolupament de la ruralia

Miquel Ballester Rigo (Santanyí, 15 de març de 1936) podria escriure un bon grapat de llibres amb totes les seves vivències sobre el desenvolupament i declivi del món ramader balear. Igual que alguns dels seus col·legues generacionals, des de la seva privilegiada posició de veterinarí va ser responsable d'introduir tècniques i procediments que contribuïren a impulsar determinats àmbits de la pagesia, primer des de l'empresa privada, després pel seu compte i finalment des de l'Administració Pública. Treballà específicament durant diferents etapes amb aviram, porquí i boví i sens dubte és un valuós testimoni de tot allò que bullia en el sector primari de les Illes dels anys 60 ençà. Jubilat fa vuit anys, el temps no ha passat debades per a ell i les ferides d'operacions de cor i pròstata així ho constaten, però té el cap ben clar i recorda desenes de dates i anècdotes viscudes al llarg de la seva rica i pròspera trajectòria professional.

Miquel Ballester estudià Veterinària a Saragossa, on començà i acabà la carrera, intercalant uns anys a Còrdova. Finalitzà els estudis l'any 1960 i s'incorporà a les milícies, concretament a la Secció Mòbil de Veterinària, que es trobava a la carretera de Sóller i on treballava analitzant mostres d'aliments destinats a la tropa i controlant els animals que anaven a l'escorxador. En acabar el servei militar entrà a treballar a Piema, que en aquell moment havia creat el pinso compost: "Aleshores es va començar a moure molta feina a les cases de pinsos. Eren presents a tots els municipis i, clar, es convertiren en l'epicentre de la feina agrícola i ramadera. Es tornaren un negoci creixent amb una gran capacitat econòmica fins que, al cap del temps, el mercat s'acabà saturant i, clar, féu el tro". En els seus inicis a Piema treballà en l'àmbit avícola, encarregant-se d'una incubadora amb capacitat per a 15.000 pollets, controlant el naixement cada tres dies de partides de 3.000 animals. D'allà passà al porquí, controlant l'estat sanitari de les explotacions pròpies de l'empresa i també tenint cura de les

porcades dels clients que compraven pinsos a la casa.

Un dia, Miquel Ballester va rebre una interessant oferta d'un emprenedor català, anomenat Agustí Carol, el qual li proposà muntar a Mallorca, en companyia del seu company i col·lega Martí Felani, un servei d'inseminació artificial en vacú amb semen congelat procedent dels Estats Units. El projecte era nou i

pròsper i els dos s'hi tiraren de cap, portant la gestió diària sota el paraigües econòmic de Piema, que finançà l'operació i ho incorporà a la seva oferta de negoci. "Piema ofería tres serveis d'inseminació als clients, que se pagaven si hi havia gestació. Si a més resultava ser femella, hi havia comprador assegurat, i per 6.000 pessetes!!! quan aleshores per una vedella se'n pagaven unes 3.000. Resultà ser un bon negoci. Sens dubte una activitat pionera en aquells moments i una experiència que guardo amb molt bon record", assegura el manescal. (Com a anècdota, explica que les 70 primeres vedelles d'una finca anomenada 'Sa Llepassa', propietat de Toni Fontanet, foren filles d'aquest procés).

L'any 1974, Miquel Ballester preparà les oposicions a veterinarí titular. Tragué la

plaça a Llubí i canvià de feina. Treballava a un despatxet fent el control sanitari d'establiments, la inspecció de botigues i el control dels moviments d'animals destinats a consum... però no abandonà la clínica i continuava fent molts de quilòmetres cada any. El 1980 aprova les oposicions al Servei de Ramaderia, aleshores depenent de Madrid, i passa a treballar a la Delegació d'Agricultura, això sí, sense canviar les seves rutines laborals i, per tant, 'cremant' cotxes damunt l'asfalt. "Me passava la vida dins el cotxe. Un any vaig arribar a fer 70.000 quilòmetres. Ho vaig documentar i tot", recorda.

Miquel Ballester realitzà en aquells moments un gran volum d'activitat relacionada amb la inseminació i, fins i tot, arrencà un projecte de selecció de porquí que portaren a terme dos empresaris ramaders, José Piris i Jordi Francis, a Campos. "Me cuidava de la congelació del semen i feia la inseminació. Preparava dosis individualitzades en neu carbònica. En alguna ocasió també vaig ajudar a un equip de veterinaris alemanys a fer trasplantaments massius d'òvuls...", diu. Però la intensa càrrega de feina li començà a passar factura. En un d'aquells interminables trajectes per Mallorca, de retorn cap a Palma, s'extravià per carreteres secundàries a la zona d'Establiments. S'aturà a conversar amb un pagès i somià despert amb viure en aquell paratge, a fora vila, a prop de Palma... Temps després hi comprà un terreny que, amb els anys, s'ha convertit en el seu llar. A finals dels 80 havia abandonat la clínica i en els 90 va anar deixant les altres activitats, per centrar la feina en exclusiva en el Servei de Ramaderia, un lloc del qual se va jubilar el 2006. Aquí entrà en escena una altra dura i reconfortant tasca: fer de padrí (té 3 nétes). "Me tenen contractat dos dies a la setmana", bromeja. A més, aprofita el temps per encarregar-se de l'hort, arreglar assumptes domèstics i passar temporades a Portopetro, on té una casa d'estiu i una barca. En definitiva, gaudeix la jubilació tal i com va viure els anys de feina: amb intensitat i dedicació.

Nous delegats del COVIB a Eivissa i Formentera en substitució de Joan Riera

Fotos cedides per Joan Riera

Jordi Masip, Yolanda Méndez i José Méndez s'han convertit en els nous delegats del COVIB per a Eivissa i Formentera en el lloc de Joan Riera, que deixà el càrrec després d'un grapat d'anys. La presa de possessió se realitzà a finals de maig aprofitant la celebració de l'assemblea general de la institució a les Pitiüses. El president del COVIB, Ramon Garcia, no va voler desapropiar l'ocasió per agrair en públic a Joan Riera l'excel·lent feina desenvolupada i desitjà per a aquesta nova etapa un idèntic i prolífic flux de comunicació entre els nous delegats i el COVIB.

Jordi Masip és des de 2002 funcionari al servei veterinari oficial del Consell Insular d'Eivissa, on hi accedí després de treballar uns anys en el camp fent clínica de vedells, assistència veterinària a una ADS d'oví, campanyes de sanejament d'oví, cabrum i boví i realitzant la inspecció per al control de qualitat de la carn amb marca Q Naturals i Gestió Agrària Sostenible; Yolanda Méndez ha desenvolupat la major part de la seva trajectòria professional en l'àmbit de la conservació de les races autòctones ramaderes de les Illes, concretament com a tècnica veterinària del PRAIB. A més, és

doctora en Recursos Naturals i Gestió Agrària Sostenible per la Universitat de Còrdova i ha participat en projectes internacionals de desenvolupament rural ramader i de conservació de races en perill d'extinció. També és voluntària de VSF. José Méndez, per la seva banda, porta des de 2011 la direcció de la Clínica Veterinària Jesús, a Santa Eulàlia des Riu. Ha treballat i s'ha format en diferents centres de referència de Mallorca i Milà. Ha cursat el Màster en Medicina Interna d'Improve Ibèrica, i diversos cursos i congressos de diverses especialitats.

Conveni amb el Consell Andalús de Col·legis Veterinaris

El COVIB ha aconseguit la cessió gratuïta per un període de 10 anys del programa informàtic d'identificació del Consell Andalús de Col·legis Veterinaris en virtut d'un conveni de col·laboració signat entre el president d'aquesta institució, Fidel Astudillo, i el president del COVIB, Ramon Garcia. La firma se va produir el passat 6 de juny coincidint amb la celebració de l'Assemblea del REIAC, a Catalunya. Aquesta plataforma 'on line' permetrà agilitzar determinats tràmits i, sobretot, millorar un poc més més la gestió del RIACIB per part del COVIB.

Foto cedida per CACV

Molt bona acollida del curs de ferramenta ortopèdica i terapèutica organitzat pel COVIB

Hans Castelijns se centrà en l'anàlisi d'anomalies i patologies del casc i en les diferents tècniques de ferramenta terapèutica

12

El Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears organitzà a finals de maig per primer cop un curs de ferramenta ortopèdica i terapèutica, acreditat per la Comissió de Formació Continuada i Professions Sanitàries de les Illes Balears, que va ser acollit amb gran satisfacció per part de tots els assistents. El curs se va portar a terme a les dependències annexes a l'hipòdrom de Son Pardo.

La temàtica i el ponent, el professor Hans Castelijns, una referència europea en la matèria, feren que el curs tingués una elevada demanda de col·legiats i que, a l'hora, complís amb les expectatives que havia generat. La jornada, d'una durada de dos dies, se centrà en l'anàlisi d'anomalies

i patologies del casc en diferents vessants i en donar a conèixer i aprofundir sobre les diferents tècniques existents de ferramenta terapèutica per tendinitis, desmitis, artrosis, artritis, entre d'altres.

Hans Castelijns és doctor en Veterinària i ferrador. Treballa des del 1987 com ferrador i des del 1999 com ferrador i veterinari en el camp de la podologia equina amb pura sang anglès, trotons, pura raça àrabs i amb cavalls de

concurs hípic, reining, i pura sangs de carreres. Efectua consultes i col·labora com a referent amb veterinaris italians i de l'estranger en el camp de la profilaxi i teràpia podològica. Els seus sectors de major interès són poltres en desenvolupament i diagnòstic i teràpia de coixeses (en particular les problemàtiques relatives al peu). És col·laborador habitual de revistes eqüestres escrivint articles sobre ferratge i podologia.

Curs d'exportació d'animals per a veterinaris

S'explicaren els procediments negociadors, certificats i documents que se requereixen per al comerç exterior

La Comissió de Formació del COVIB organitzà, en col·laboració amb el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya, un curs sobre els requisits que s'han de complir en el procés d'exportació d'animals vius i de productes d'origen animal. La jornada, d'una durada de 8 hores, se va celebrar el passat 21 de maig en el Col·legi Oficial de Metges, i va ser impartida per Òscar Rodríguez Delgado, cap d'Àrea d'Exportacions Ramaderes de la Subdirecció General d'Acords Sanitaris i Control en Frontera del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i Òscar González Gutiérrez Solana, antic subdirector general de Sanitat Exterior.

Entre altres assumptes es parlà sobre comerç exterior de productes d'origen animal i animals vius, aturant-se en els requisits per a l'exportació des d'Espanya, requisits per a la circulació de mercaderies entre països membres de la UE i per a

l'exportació de productes des d'Espanya a tercers països. Per altra banda, es donà a conèixer el sistema informàtic que s'empra pel comerç exterior ramader (CEXGAN), detallant-ne els procediments negociadors, certificats i documents que se requereixen.

13

Festival benèfic a favor dels animals a Esporles

La Clínica Veterinària Los Tilos d'Esporles, dirigida per Sebastià Pons, dugué a terme el passat dia 5 d'abril una interessant iniciativa de conscienciació del veïnat del municipi. Els treballadors del centre organitzaren al carrer la primera edició d'un acte que anomenaren 'Yes we cans... i moixos', en el qual s'incloueren un bon grapat d'activitats informatives i lúdiques en les quals els animals en foren els principals protagonistes, i que serví per recaptar fons amb finalitats solidàries i per fer veure la importància que té una bona cura sanitària de la mascota.

La cèntrica plaça Es Jardinet de la localitat acollí una desfilada canina, mostres de rastreig de cans, teràpies, xerrades sobre comportament animal... a més de concerts i el mercadet solidari una gran rifa amb multitud de premis per a tots els participants i concerts. En definitiva, una primera experiència molt positiva que segurament tindrà continuïtat en el futur amb la celebració de noves edicions.

Seminari de nutrició ortomolecular damunt les neuropaties nutricionals

El doctor Manuel Vera, veterinari i expert en medicines holístiques parlà sobre aquesta teràpia

El passat dia 7 de juny va tenir lloc a Palma un seminari de medicina funcional i nutrició ortomolecular a veterinària que abordava les neuropaties funcionals mitjançant aquesta teràpia. El seminari, organitzat pel COVIB, va ser impartit pel Doctor Manuel Vera, veterinari especialista en medicina interna, cardiologia i ecocardiologia, i expert en medicines holístiques i complementàries.

L'objectiu de la jornada no era un altre que tractar d'explicar des dels punts de vista fisiològic i químic el perquè de certs processos patològics coneguts com neuropaties. Es recordà el concepte de malaltia funcional i quins són els fonaments de la nutrició ortomolecular per així poder entendre com es pot ajudar amb aquesta teràpia a tractar i evitar els desordres del sistema nerviós. També s'explicà que una deficiència en els nutrients essencials és moltes vegades l'origen de moltes d'aquestes patologies i s'incidí en que una millor aportació d'aquests nutrients contribueix a la recuperació i millora d'aquestes lesions.

El Doctor Vera recordà durant la seva exposició les afeccions del sistema nerviós que de manera més comú es produeixen a la clínica i destacà l'ús de micronutrients en els tractaments de fisioteràpia i rehabilitació i la seva importància per al funcionament del sistema nerviós.

El COVIB organitza una jornada de residus sanitaris

El passat 29 d'abril va tenir lloc en el saló d'actes del Col·legi de Metges, a Palma, una jornada sobre la gestió de residus sanitaris, organitzada pel COVIB en col·laboració amb l'empresa Adalmo, que treballa en l'àmbit del medi ambient a nivell balear. El cap del departament de residus sanitaris d'Adalmo, Lluís Amengual, fou l'encarregat de donar la xerrada, la qual abordà diferents aspectes des de la legislació bàsica en matèria de residus fins la prevenció de riscos laborals aplicada als residus, passant per les obligacions del generador; la documentació que s'ha de menester en el procés i una explicació de què és un gestor autoritzat, amb Adalmo com a exemple.

El COVIB i el Bufet Antonio Font renoven i milloren el seu contracte de col·laboració

El president del Col·legi, Ramon Garcia, i un dels màxims representants del Bufet Antonio Font, Miquel Font, han subscrit la renovació del contracte de col·laboració que uneix ambdues entitats des de fa molts d'anys. El bufet d'advocats presta els serveis d'assessoria jurídica al COVIB des de 1997 de manera ininterrompuda i ara s'ha reforçat aquesta unió signant un nou conveni. Així, el bufet atindrà sense cap cost totes les peticions d'assessorament procedents de col·legiats (via telefònica, per correu electrònic o presencialment amb una reserva prèvia) sempre i quant l'estudi d'aquestes consultes no

sigui d'una especial complexitat ni superi l'hora de dedicació. El conveni comprèn, a més, l'assessorament jurídic al COVIB d'una sèrie de suposats sense cap cost addicional. Aquests suposats són: assistència jurídica en qüestions urgents, resolució de consultes immediates, elaboració d'estudis i informes, elaboració i revisió de contractes i convenis, intervenció en processos administratius interns propis del COVIB, assessorament presencial a les juntes del COVIB quan es requereixi... A més, se contempla un descompte del 50% al COVIB en una altra sèrie de suposats, entre altres coses.

Ramon Garcia pren part a les I Jornades eSalut a Balears

El president del COVIB, Ramon Garcia, va ser un dels molts ponents que els passats 16 i 17 de juny varen intervenir a les I Jornades d'eSalut Balears sobre la eSalut, una tendència creixent que junta salut, sanitat, noves tecnologies, APP's, portals de cites mèdiques... Diuen els entesos que en breu veurem substituir la visita per més moments de contacte entre el pacient i el professional. Així, aquest sistema canviaria radicalment l'actual cap a altres paràmetres de

sostenibilitat a un augment de la qualitat de servei, potenciant la medicina preventiva i concentrant les visites presencials a aquells casos en què realment se precisi.

Les jornades reuniren una cinquantena d'experts, els quals debateren sobre la sanitat, la innovació o les tecnologies de la informació. Se realitzaren sis taules rodones, sis ponències i quatre tallers en els quals s'aprofundí sobre el repte d'emprendre i innovar en la salut.

Obituari

Antoni Obrador Albons va morir dia 12 de març de 2014 als 85 anys. Nascut a Felanitx el 7 de juliol de 1928, va estudiar la carrera de Veterinària a Lleó. S'incorporà tard a l'exercici professional i va tenir al seu càrrec un circuit d'inseminació artificial de vacú entre els anys 1975 i 1987. Va ser veterinari titular interí a Capdepera entre els anys 1987 i 1990.

Guillem Carbonell Mas. Ens deixà el 27 d'abril a l'edat de 86 anys. Nascut el 29 de novembre de 1927, va viure i se jubilà a Binissalem. Es llicencià a la Facultat de Saragossa. Exercí de veterinari titular interí a Es Mercadal (Menorca), Costitx i Artà.

Antoni Perelló Ochogavía. Finà el passat 3 de maig als 83 anys d'edat. Nascut a Manacor (30/09/1930), es llicencià en Veterinària a Lleó on també es diplomà com a practicant. Féu de practicant i també realitzà visita mèdica i urgències per a la Seguretat Social. A més, féu urgències veterinàries a Palma. Es va veure obligat a jubilar-se l'any 80 per una malaltia.

Maria José Pourtau Fernán-dez-Segade. Va morir dia el 6 de juliol als 57 anys d'edat a conseqüència d'una llarga malaltia. Nasqué a Palma de Mallorca el 24 d'abril de 1957, va desenvolupar la seva feina a l'àmbit de la veterinària de Salut Pública i de la Sanitat Animal fins que a l'any 2000 passà a ocupar el càrrec de cap del Servei de Ramaderia de la Conselleria d'Agricultura amb diferents Governos. Molt apreciada personalment i professional pel seu tarannà i preparació, no sols a nivell autonòmic sinó també a nivell estatal. Era un autèntic referent per als responsables del Ministeri d'Agricultura i dels departaments de ramaderia de les diferents Comunitats Autònomes.

Descansin tots ells en pau.

El Govern prepara la futura Llei Agrària de les Illes Balears

Ha de servir per fomentar la inversió en el sector primari, revaloritzar el patrimoni rural i fer front als problemes del sector primari, segons l'Executiu

El Govern balear, mitjançant la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, du mesos treballant en la configuració de la futura Llei Agrària de les Illes Balears. El conseller Biel Company ha presentat l'esborrany de la futura Llei a diferents agents i actors des del passat mes d'abril, i actualment els tècnics fan feina en la seva redacció per treure-la a exposició pública. A diferència d'altres comunitats autònomes, les Illes Balears no havien abordat fins ara la promulgació d'una Llei que, amb un enfocament global, regulés l'agricultura i el desenvolupament rural, un sector que pateix de primera mà els inconvenients de la insu-

laritat, que s'evidencien en una escassa rendibilitat de les explotacions agràries i el consegüent abandonament progressiu d'aquestes i, en general, del medi rural.

Alguns dels principals objectius del text seran fer front als problemes de l'agricultura balear, fomentar la inversió i l'ocupació en el sector primari, revaloritzar el patrimoni rural i facilitar la gestió activa del territori i del medi ambient des de l'activitat agrària. La futura Llei

regularà noves activitats complementàries de diversificació de l'activitat agrària com ara les agroestades, els agroturismes, la agroenergia o tot el relacionat amb el món dels equins. El text també regula la venda directa de productes agroalimentaris. El Col·legi de Veterinaris de les Illes Balears va ser una de les entitats a les que se'ls ha presentat el text i en un primer moment valora positivament la iniciativa.

art al COVID

Joan Bennàssar brilla en el COVID

El reconegut artista pollencí Joan Bennàssar (1950) ha cedit aquest passat trimestre un llenç seu al Col·legi, on ha romàs exposat. El pintor és un dels grans talents creatius d'aquesta terra i la seva obra beu d'un gran nombre d'influències, des dels clàssics fins els moviments més avantgardistes. Actualment, autodefinint com a 'primitivista' treballa pintures i escultures en les quals sobresurt la seva gran qualitat material. Ha passat per l'art abstracte, l'impressionisme, el realisme o el collage, entre d'altres. Ha participat en moltes exposicions, tant individuals com col·lectives,

Presentado por Hospital Veterinario Canis

Elizabet F. Palomares · Esteban Pujol Luna

Foto 1

Foto 2

Se presenta por primera vez en nuestra consulta Orejas, una hembra entera de *oryctolagus cuniculus* de ocho años de edad y 1,8 kg de peso. La coneja convivía con perros y un loro, en semilibertad, no estaba vacunada ni desparasitada y siempre había sido alimentada a base de heno, pienso y verduras.

Durante la anamnesis observamos una dermatitis húmeda a nivel de la papada secundaria a un comportamiento obsesivo que comenzó tras empezar un tratamiento con estilsona para reducir un exoftalmo bilateral que había aparecido una semana antes. Además se le palpó un nódulo mamario.

Después de una exhaustiva historia clínica descartamos sustancias irritantes ambientales, heridas por roce o la elaboración de nidos con pelo del cuello.

- Diagnósticos diferenciales para los síntomas encontrados.
- Pruebas posibles recomendadas.
- Tratamientos más viables.
- Discusión del caso: Complicaciones.

Resolució a la pàgina 22

17

col·legi

Altes:

986 - Susana Bea Lence
Des de l'1 de març de 2014

987 - Cristina De la Rosa Escandell
Des de l'1 d'abril de 2014

988 - Nayra Madrigal Sanchis
Des de l'1 d'abril de 2014

989 - Sebastián Miquel Femenías
Des de l'1 de maig de 2014

990 - Sandra Queder
Des de l'1 de juny de 2014

991 - Coralie Bertolani Fournier
Des de l'1 de juny de 2014

992 - Silvia Piovesana
Des de l'1 de juliol de 2014

Baixes:

869 - Susana Martín González
Des del 4 de febrero de 2014

915 - María Auxiliadora Peña Boza
Des del 25 de febrero de 2014

789 - Elena Lage Bernardes
Des del 19 de març de 2014

580 - Bárbara Gonzalo Villacampa
Des del 31 de març de 2014

623 - Margalida Palmer Lladó
Des del 31 de març de 2014

983 - Julia Stommel
Des del 30 d'abril de 2014

843 - Mª Elena Gutiérrez Pérez
Des del 29 de maig de 2014

Alta Centres Veterinaris:

Veterinari
C/ Santa Ana, 150. Baixos. Muro
Titular: **Marco Antonio Trejos Álvarez**

Hospital Veterinari Canis Mallorca
C/ Agnès de Pacs, 12. Palma
Titulars: **Pedro Pujol Bernat i Lluís Riera Más**

Veterinari
C/ Castellet, 50. Cala Rajada.
Titular: **Gustavo Morcillo Navarro**

Baixa:
Clínica Veterinaria G. Morcillo
C/ Puerto, 2. Capdepera
Titular: **Gustavo Morcillo Navarro**

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Clínica Veterinària Cas Català

No és la clínica més maca, ni la més moderna ni espaiosa. Ni tan sols pretén ser la millor. Sí és "l'única clínica de Mallorca amb vistes a la mar", diu el seu titular; una mar que amb prou feines se veu des del primer pis, tapada per l'imponent hotel Maricel (Cas Català). En tot cas, tampoc això déu importar massa al seu propietari, Toni Perelló, un veterinari apassionat per l'art, la lectura, la música i els viatges, que fa 22 anys obrí la Clínica Veterinària Cas Català. Toni Perelló viu motivat per moltes de les seves afeccions, entre les quals s'hi troba la seva professió. Això és el que realment li importa: treure rendibilitat a la disciplina en la qual s'ha format i així desenvolupar altres facetes

de la seva vida. Per això, com empresari veterinari sempre li dóna voltes al cap.

Toni Perelló reconeix que va ser un estudiant poc aplicat i que, més preocupat per descobrir nous mons i per les relacions socials que no pas per la Veterinària, allargà la seva estada a la facultat de Càceres tot el temps que li va ser possible. Davant un ultimàtum patern, el jove Perelló aparçà la 'dolce vita' i s'esmerà en cloure els estudis el més aviat possible. Tornà a Mallorca i treballà un any i mig com a comercial en un negoci d'alimentació d'humana on s'interessà pel màrqueting i les tècniques de vendes que posteriorment li servirien de base per aixecar el seu negoci, canviant d'arrel la concepció que es

Fitxa

Nom de la Clínica:

Clínica Veterinària Cas Català.

Titular de la clínica:

Antoni Perelló Pons.

Adreça:

Carretera d'Andratx n°12, Local 4.
Cas Català (Calvià). Telèfon: 971 701 333.
www.cvcascatala.com

Teniu obert des de: Setembre de 1992.

Equip humà que conforma la clínica:

2 veterinaris fixes i 4 veterinaris autònoms a demanda.

Equip tècnic: Rx, ecografia, laboratori...

Especialitats: Medicina preventiva, traumatologia i cirurgia general, oftalmologia, ecografia, etologia, odontologia, fisioteràpia i rehabilitació, etcètera.

tenia aleshores al respecte. Va fer urgències per a algunes clíniques durant un breu període però prest trobà allò que duia un temps cercant per muntar la seva pròpia clínica: un local a un carrer cèntric d'una

zona residencial i populosa ('Place, place place', diuen els especialistes en màrqueting americà). "Els mercats se componen de diferents nínxols, i jo sempre he tingut molt clar quin és el meu: allò ideal és complir amb les expectatives del client sempre i quant puguis atendre l'animal. Només faig el que sé fer; la resta ho passo als col·laboradors o ho remet a una clínica de referència. Per això no m'interessa treballar la quantitat sinó la part qualitativa. També he cercat els clients de proximitat, que són aquells als quals si fas bona feina i a un preu raonable sempre vindran", explica. Toni Perelló imità des del començament les pràctiques de màrqueting que ja empraven els dentistes. "Vaig ser molt pesat i cridava personalment als clients i els enviava cartes per recordar que els tocava determinada revisió. Xerram de principis dels anys 90. De llavors ençà ho apunto tot i tracto de preveure cap on pot anar el client per avançar-m'hi. No crec en una publicitat agressiva i sí en el boca a boca. És molt més important la mala publicitat que te pot fer un client insatisfet que tenir 100 clients contents", afegeix.

Toni Perelló aconseguí miraculosament un préstec bancari, llogà el local que havia triat i el reformà. Els amics li donaren una mà i en poc temps hi començà a treballar. Ocupà la planta baixa i el primer pis (en el soterrani hi ha un gimnàs) i comprà l'equipament bàsic per sortir endavant. La seva primera consulta va ser tallar-li les ungles a un ca que acabà mossegant-lo. "Ja només podia anar a millor", reconeix. Al cap de poc temps adquirí el local i el soterrani en propietat, deixant llogat el gimnàs, i agafà impuls per donar una passa més. Contractà a la veterinària Amparo Benito, que feia pràctiques, per assumir un major i millor volum de feina i convertir-se en l'embrió del que és ara el negoci. Recuperà el soterrani incorporant-lo a la clínica i realitzà una ambiciosa reforma. Deixà la sala d'espera, les dues consultes i el laboratori a la planta baixa, passà el quiròfan, l'hospitalització, la sala de rajos i altres estades al soterrani i habilità un espai polivalent amb el despatxos i el bany en el primer pis, talment com es troba en l'actualitat.

Relata Toni que "des del començament, n'Amparo i jo hem treballat com un bon equip. Sempre hem tingut molta confiança. De tot d'una li vaig donar llibertat perquè s'equivoqués, com també

s'equivoca un, i crec que aquesta sòlida relació professional que començarem llavors ha estat el gran secret del bon funcionament de la clínica". Aquest procedir, junt amb una necessitat d'especialització és el que va dur Toni Perelló fa dos anys a donar una passa endavant i requerir les col·laboracions puntuals de 4 veterinaris especialistes en diferents camps: Amparo Ortúñez (dermatologia), Francesco Aprea (anestèsia i analgèsia), Renata Diniz (fisioteràpia) i Tomàs Camps (etologia), una mesura que li ha donat molts bons resultats. De la mateixa manera, ha recuperat un ventall de clientela que reconeix que havia perdut (els propietaris joves) i ho ha fet gràcies a les noves tecnologies i, especialment, el tracte amb el client. "Hem de saber que tenim al manco tres

línies de clínica: la prevenció la curació i la venda de productes. La segona és la més rendible però també la més imprevisible, i la tercera és un afegit, un apèndix. Per això, tot el que puguem desenvolupar sobre la primera, més negoci ens podrà dur. No podem ser estàtics. I en aquestes estam ara mateix".

Toni Perelló sap el que vol, xerra amb seguretat i ven el seu discurs de tal manera que estic a punt de quedar-me a fer una neteja bucal. Però no, acaba la xerrada amb comentaris sobre la professió, el Col·legi o el vi calent i me'n vaig. M'en Camino cap a l'entrada i passo per davant de petites pintures d'artistes locals que donen color a les parets de la sala d'espera. Penso que els seus clients fan el mateix camí i que la majoria hi torna.

Cuando se pone un microchip en la clínica veterinaria, el cliente paga por ello pero habitualmente pasa un tiempo, a veces meses, entre que la clínica envía los papeles al Colegio y, luego, el Colegio da de alta el chip en la base de datos. De este modo, si al poco tiempo el perro con el chip se pierde o se escapa y es recogido por la policía o la protectora, no constará como dado de alta al chequear el chip, por ejemplo, en la base de datos de la web del COVIB. Entonces, el propietario del animal no puede ser localizado a no ser que sea a través del centro donde se le ha puesto el microchip. En este caso, ¿sobre quién debería recaer la responsabilidad y los costes generados? ¿A quién podría reclamar responsabilidad el propietario?

Entendemos que dependerá de cómo se produzcan los hechos. No existe una respuesta unívoca, sino que obedecerá a cómo se hayan producido los hechos y de la actuación de cada uno de los agentes que intervienen en ellos. La responsabilidad a la que se hace mención en el planteamiento no es automática y se debe valorar cada caso para determinar si existe o no responsabilidad del profesional y/o del Colegio. Será la forma de actuar de estos agentes, su diligencia a la hora de llevar a cabo su función, lo que, esencialmente, determinará la procedencia o no de la exigencia de responsabilidades.

Por ello, quizás resulta más fácil responder a la consulta atendiendo al sujeto o agente, ante el supuesto que, transcurrido un plazo de tiempo (no diremos ahora cuánto tiempo porque entendemos que éste es en gran medida el "quid" de la cuestión), el perro se extravía y el organismo o institución que lo localiza no puede identificar a su propietario por no estar debidamente registrado y como consecuencia de ello se

generan unos perjuicios (sin entrar a valorar ahora ni el perjuicio que se genera ni el alcance del mismo).

Supuesto de responsabilidad del profesional veterinario

En su labor profesional el veterinario debe ser diligente, y en esta concreta tarea o función dicha diligencia se materializa en la agilidad en la tramitación de la documentación, debiendo remitirla, cumplimentada y en orden, en un tiempo prudencial, dentro de un margen sensato (varios días, una semana). De hacerlo de esta manera, entendemos que difícilmente puede exigirse ningún tipo de responsabilidad al profesional a pesar de que, en ese "ínterin" de tiempo, se hayan podido producir los hechos que se expresan en la consulta.

Por el contrario, de no actuar de esa forma diligente, si existe una dilación injustificada en la tramitación de la documentación, si el veterinario ha esperado para hacerlo a un momento de su conveniencia y ese retraso es causa y origen de unos efectos indemnizables, entonces sí que el veterinario puede tener (probablemente tendrá) responsabilidad en los perjuicios ocasionados.

Se trata, en definitiva, de poder acreditar ante la persona que juzgará la actuación y el proceso seguido como correctos y diligentes.

Supuesto de responsabilidad del Colegio

El Colegio tiene confiada, en virtud de un compromiso convencional, una función que consiste en el Registro de animales de compañía. Función que debe realizar (a la par que sus colegiados), de forma eficaz y segura, de tal manera que cobre sentido la finalidad perseguida con la creación del registro, impidiendo que un mal funcionamiento de sus sistemas y protocolos hagan ineficaz el sentido y espíritu del registro que se le ha confiado.

Por ello, cualquier retraso injustificado en la ordenación del registro llevará implícita la asunción de responsabilidades en casos de producir perjuicios a terceros.

Lo difícil es determinar cuándo el retraso es justificado o no. Esa valoración corresponde a quien, en su caso, deba determinar la exigencia de responsabilidad por la producción del caso que se plantea en la consulta, y que ese retraso sea imputable al deficiente funcionamiento del Colegio.

Existe un supuesto añadido de responsabilidad del Colegio consistente en "hacerle responsable" por una mala gestión documental de sus colegiados, por una actuación reprochable de éstos. No olvidemos que el Colegio delega una parte de la función que tiene encomendada a sus colegiados, por lo tanto, se le podrá exigir responsabilidad por una mala elección del veterinario ("culpa in eligendo"), o bien por no haber puesto los medios de control y vigilancia necesarios para evitar ese incumplimiento de su colegiado ("culpa in vigilando"), por ejemplo, no estableciendo un sistema o protocolo de alta y registro con garantías suficientes de inscripción. Bien es cierto que esta responsabilidad del Colegio, que podríamos llamar "derivada" (generalmente solidaria junto con el colegiado), sería frente al tercero propietario del animal, pero el Colegio tendría la oportunidad de repetir al veterinario incumplidor las consecuencias que hubiera debido afrontar por su culpa (es decir, reclamar al veterinario aquello que ha tenido que soportar ante un tercero por los actos de ese veterinario).

Supuesto de responsabilidad del órgano, institución o Administración, de localización y recogida del animal perdido

Pero puede haber más responsables por un mal uso de los medios que el sistema de registro permite. Imaginémosnos que dentro de los plazos normales, correctos, de tramitación del alta (tanto del veterinario como del Colegio), por ejemplo, al segundo día de la implantación del microchip, el animal se pierde y al día siguiente es recogido por la policía o una "protectora" y ésta, tras el chequeo, no puede identificar al propietario

porque el alta en el registro aún no se ha producido (por ser materialmente imposible la inscripción) y que al no constarle inscrito, toma decisiones que generan perjuicios al propietario del perro. En ese caso, si no se respetan los plazos de espera previstos, o no se actúa con la diligencia necesaria omitiendo el uso de los medios de averiguación de la titularidad del animal que el Colegio tiene, entonces, en tales casos, cabría pregonar la responsabilidad de esa entidad, y no la del veterinario ni la del Colegio.

Conclusión

La exigencia de responsabilidad, en términos generales y en la mayoría de los ámbitos, precisa de la existencia de dolo o culpa (hay excepciones donde la responsabilidad es "cuasi objetiva", pero no creemos que sea nuestro caso), por ello, sostenemos que en el supuesto que se nos plantea, si no hay una actuación reproachable de alguno de los agentes no puede exigírsele responsabilidad. Por el contrario, si en la actuación del colegiado, o del Colegio, se presentan elementos propios de una falta de diligencia, interés, profesionalidad, eficacia, en definitiva, de una mala práctica, entonces las consecuencias que puedan nacer de la falta de identificación del animal deberán ser soportadas por quien, o quienes, individual o conjuntamente, cometan esa irresponsable actuación.

En todo caso la última palabra en esta materia la tendrá el juez que debiera determinar la existencia de responsabilidades, si bien tenemos la confianza de que, en la gran mayoría de casos, coincidirían con nosotros en las afirmaciones y conclusiones que aquí hemos expresado.

BUFETE ANTONIO FONT

Los jubilados visitan la exposición de "Ideas que cambian vidas"

Dentro de las actividades programadas para el segundo trimestre, los componentes del Colectivo de Jubilados, realizaron el pasado 15 de mayo una detenida visita a la Exposición "Ideas que cambian vidas", organizada por CaixaForum, en su sede social de Palma, actividad que contó con una muy numerosa asistencia de miembros.

La exposición mostraba una serie de inventos, con diseños innovadores para mejorar las condiciones de vida de las poblaciones más vulnerables, que llamaron poderosamente la atención de los asistentes. Como es habitual, los participantes se reunieron a comer al finalizar la visita y departieron unos agradables momentos en buena compañía.

21

Madrid acoge la Asamblea General de la Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados de España

El pasado día 26 de mayo se celebró en la sede del Consejo General de Colegios Veterinarios la Asamblea General de la Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados, en la que está integrado el

Colectivo del Colegio de Baleares. Por parte del COVIB acudió al acto el veterinario jubilado Bartolomé Anguera.

En el próximo número de la revista se ampliará la información.

Diagnósticos diferenciales y causas

Recopilada toda la información, los diagnósticos diferenciales compatibles con el exoftalmo bilateral son: miedo, machos en época de apareamiento, apariencias normales, abscesos retrobulbares y glaucomas bilaterales o un síndrome paraneoplásico.

Sospechamos que la dermatitis fue consecuencia de: 1) Un excesivo acicalamiento, secundario a que el animal se encontrara sucio por administración de fármacos orales; 2) Un embarazo psicológico en el que se arrancara pelo de la papada para crear su nido; 3) Molestias a nivel del cuello-tórax que intentara paliar de aquel modo.

Pruebas recomendadas

Radiografías de cráneo y tórax de doble proyección. En este caso fueron muy útiles al poner de manifiesto una masa torácica mediastínica (**foto 1**) con desplazamiento dorsal de la tráquea.

Análítica sanguínea que no resultó relevante.

Ecografía abdominal. Para descartar problemas uterinos ligados a la edad.

Una citología ecoguiada con aguja fina. Esta prueba, aunque practicada por algunos autores, se presenta en la bibliografía como una técnica arriesgada al poder provocar una rotura de la cápsula en caso de tumor y permitir la diseminación de las células neoplásicas.

Tratamiento sugerido

El tratamiento inicial se centró en evitar que la dermatitis fuera a más administrándole Sulfa-trimetoprim 40mg/kg/12h PO, duphalac 0,2ml/12h PO, camiseta para que no se tocara y limpieza tópica con clorhexidina cada 8h.

En este caso fue recomendada la eliminación de la masa mediante cirugía con su correspondiente biopsia basándonos en que muchos estudios respaldan el hecho de ser necesario tejido intersticial para un correcto diagnóstico.

La preanestesia empleada fue: Midazolam: 2mg/kg IV IM, Ketamina: 0,1mg/kg IM, Medetomidina: 20mg/kg IV, Buprenorfina: 0,01-0,05mg/kg SC/ 6-12h SC, IM. Indujimos con Propofol: 10mg/kg IV (dosis efecto) y mantuvimos con Isoflurano 1,5% con el animal intubado previamente con "técnica a la ciega". El animal fue monitorizado por nuestro anestesta en todo momento.

Se llevó a cabo una esternotomía mediana (**foto 2**) en la que se usó el electrobisturí para ir separando la musculatura pectoral. Debido a las pequeñas dimensiones torácicas se sustituyó el uso del finochietto por unos gelpi. Con la pinza bipolar se realizó la disección de los tejidos blandos alrededor de la masa quística, la cual se individualizó y extrajo para realizarle la biopsia correspondiente. El cierre esternal se llevó a cabo mediante puntos en U con un monofilamento absorbible del 0 y la piel con uno no absorbible del 3/0.

El tratamiento para casa fue: metoclopramida 0,2mg/kg/8-12h PO, hasta que llevara dos días defecando normal, enrofloxacin 5-10mg/kg/12h SC 12 días (diluida con suero), luego cambiar a sulfatrimetoprim 40mg/kg/12h 15 días PO, ranitidina 4mg/kg/12h PO, 5-7 días, tramadol 4mg/kg PO/8-12h 5 días, meloxicam 0,3mg/kg/12h PO, 5-7 días.

Discusión del caso

Los resultados de la biopsia nos confirmaron que estábamos ante un LINFOMA. El linfoma es el segundo tipo de tumor más común en conejos, el tiempo de aparición es de siete meses a nueve años y medio. La duración de la enfermedad va desde una semana hasta diez meses.

En el último estudio realizado sobre masas mediastínicas en conejo por la Universidad de Berlín, a cargo de K. Müller, el 61% de las masas correspondían a timomas, el 29% a linfomas, tratándose el resto de un sarcoma tímico, quiste tímico con tinitis purulenta y adenoma tiroideo ectópico.

No han sido publicados protocolos con tratamientos específicos, pero se han probado la prednisona, doxorubicina, l asparinas, vincristina y ciclofosfamida entre otros. Las dosis son extrapolables a

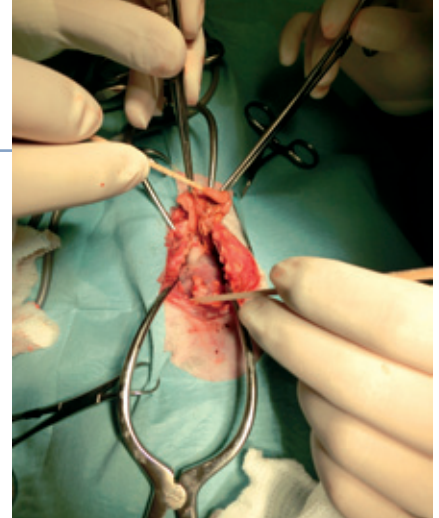

Foto 2

las de gatos, aunque los clientes deben entender que se han usado poco y que existen efectos secundarios que pueden comprometer la vida de su mascota.

La aparición de estas masas en conejos de avanzada edad, pueden tener enfermedades concurrentes tales como insuficiencias renales crónicas o cardíacas. En el caso de Orejas, sospechamos de problemas uterinos pero consideramos que al no haber metástasis y dar unos resultados bastante favorables el chequeo prequirúrgico era una buena candidata a la intervención antes de que empeorara su sintomatología y el tamaño de la masa intratorácica, que no se redujo tras dos semanas de córticos, aumentara provocando problemas de tipo respiratorio por la compresión.

Durante los seguimientos postquirúrgicos Orejas desarrolló ciertas complicaciones típicas: apertura de la herida torácica por el roce del esternón con el suelo una vez quitados los puntos, anorexia, pérdida de peso, roces en la zona dorsal de las orejas por el collar isabelino que se le colocó para evitar que siguiera arrancándose pelo e infectarse la herida, desarrolló una pododermatitis secundaria al sedentarismo postcirugía y las inyecciones de enrofloxacin, a pesar de estar diluidas con suero, provocaron una necrosis tisular. El seguimiento fue exhaustivo durante un mes y medio, tratando todos los problemas que iban surgiendo y al crecerle pelo de nuevo en cuello, patas y heridas costales se le quitó el cabezal. A partir de ahí, el animal mejoró notablemente anímicamente, no tenía exoftalmos ni se arrancaba más pelo de la papada.

El tratamiento elegido fue la prednisona 2mg/kg/24h y doxiciclina 2,5mg/kg/12h. Transcurridos cuatro meses de la cirugía el animal está estable y tiene una muy buena calidad de vida.

Agradecimientos a Francesco Aprea, Maria Ardiaca, Ana Lucía Moreno y Jaume Martorell por su colaboración.

Foto 1

La malaltia d'Aujeszky: Característiques generals

La malaltia d'Aujeszky és una malaltia infecciosa causada per un virus del gènere Varicellovirus, subfamília Alphaherpesvirinae i família Herpesviridae. Només es coneix un serotipus.

Aquest virus té un embolcall on es troben unes glicoproteïnes útils per detectar el virus de camp a les proves de laboratori (glicoproteïna gE) i per a la producció de vacunes (gB).

Afecta a un gran nombre d'espècies sent a l'espècie porcina on adquireix especial rellevància des de el punt de vista sanitari i econòmic.

El porc domèstic i el senglar són els únics hosts naturals que actuen com a reservori i font d'infecció del virus tant per la seva espècie com per a altres espècies susceptibles: bovina, caprina, ovina, gossos, gats, conills i un gran nombre d'espècies salvatges. En aquestes espècies la malaltia evoluciona molt ràpidament provocant la mort en tots els casos.

La transmissió pot ser per via directa (per via oronasal, genital, transferència d'embrions, transplacentària i per lactació) o indirecta (per via erògena, per pinso, aigua, vehicles, botes, roba, vectors mecànics contaminats amb el virus, etc.).

Un aspecte rellevant en aquesta malaltia és el fenomen de la latència del virus. Després de la infecció i replicació del virus a la mucosa orofaríngia, els virions penetren en les terminacions nervioses locals i arriben fins al bulb olfatori o fins al gangli trigemin, on pot tenir lloc una infecció activa produint noves partícules o pot establir-se una infecció latent.

Als porcs domèstics la malaltia cursa amb una alta morbiditat i una mortalitat variable, en funció de l'edat de l'animal i del cep del virus que està actuant. Als animals joves s'observen signes respiratoris i/o nerviosos, mentre que als adults, el procés pot ser asimptomàtic o provocar problemes de tipus reproductiu com avortaments, nascuts morts o infertilitat.

Diagnòstic de la malaltia i programa de vacunació

La sospita clínica de la malaltia només pot ser confirmada mitjançant diagnòstic laboratorial pel fet que cap dels símptomes ni lesions que es poden

produir després de la infecció pel virus es consideren patognòmics.

El diagnòstic al laboratori pot realitzar-se per aïllament víric, per la detecció de l'àcid nucleic viral i per la detecció d'anticossos específics mitjançant les tècniques serològiques de seroneutralització i d'ELISA.

Aquesta és la més utilitzada, ja que és una prova fàcil de realitzar i econòmica que permet detectar anticossos anti gE i, per tant, la presència del virus de camp d'Aujeszky en una explotació, ja que les vacunes que s'estan emprant per a l'eradicació de la malaltia no duen aquesta glicoproteïna gE. D'aquesta manera es diferencien els animals vacunats dels infectats naturalment, que serien gE positius.

Està prohibida la utilització de vacunes amb un antigen víric que contingui la glicoproteïna gE del virus.

També hi ha ELISAs que detecten la resposta serològica enfront de la glicoproteïna gB, present tant en el virus de camp com en les vacunes actuals, la qual cosa permet conèixer quin és l'estat immunològic dels animals vacunats.

Legislació i control

La reglamentació europea en relació amb la malaltia d'Aujeszky és referent a les mesures a considerar en els intercanvis intracomunitaris de porcs vius i d'esperma porcí.

La Decisió de la Comissió de 21 de febrer de 2008 (2008/185/CE) contempla les garanties suplementàries a aplicar en els intercanvis intracomunitaris amb destinació als Estats membres o regions lliures de la malaltia (annex I) o cap a territoris amb programes aprovats d'eradicació de la malaltia d'Aujeszky (annex II), així com els criteris per facilitar l'inter-

canvi d'informació sobre aquesta malaltia.

Al contrari del que passa amb altres malalties, la Unió Europea no ha establert cap normativa específica de lluita i vigilància de la malaltia d'Aujeszky, deixant la iniciativa per al seu control als estats membres.

A Espanya el Reial Decret 360/2009 de 23 de març estableix les bases del programa coordinat de lluita, control i eradicació de la malaltia d'Aujeszky.

Aquesta norma ha suposat l'impuls definitiu per aconseguir l'actual situació epidemiològica de la malaltia en tot el territori espanyol, que ha estat inclòs íntegrament en l'Annex II de la Decisió 2008/185/CE, de 21 de febrer pel Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i Sanitat Animal de la Comissió Europea, amb data 1 de juliol de 2010.

Després de diversos anys en què la prevalença de la malaltia d'Aujeszky s'ha mantingut en zero, el MAGRAMA ja està treballant per a sol·licitar la incorporació a l'Annex I.

A la nostra comunitat autònoma l'evolució de la malaltia ha estat diferent en funció de les illes:

- L'any 2010, les illes de Menorca, Eivissa i Formentera es varen declarar oficialment indemnes de la malaltia d'Aujeszky. L'estatus sanitari d'oficialment indemne (A4) suposa que no s'hagin registrat en l'explotació signes clínics, patològics o serològics de la malaltia d'Aujeszky durant els últims 12 mesos i no es trobin animals vacunats contra la malaltia d'Aujeszky des, almenys, els últims 12 mesos.
- A Mallorca hi ha 8 explotacions oficialment indemnes, la resta del territori insular té l'estatus sanitari de indemne de la malaltia. L'estatus sanitari de indemne (A3) de la malaltia significa que no s'hagin registrat en l'explotació signes clínics, patològics o serològics de la malaltia d'Aujeszky durant els últims 12 mesos i es mantingui un pla vacunal aprovat per l'autoritat competent de la comunitat autònoma.

Un seguro que cuida de su futuro

Nuevas **COBERTURAS EXCLUSIVAS A.M.A.**

- ✓ Servicio de Manitas para pequeñas reparaciones
- ✓ Servicio de Manitas Tecnológico
- ✓ Servicio de Asistencia Informática

Porque su negocio también es cosa nuestra

A.M.A. PALMA DE MALLORCA Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

LA CONFIANZA ES MUTUAL
www.amaseguros.com 902 30 30 10

